

BAK TIDENS FORHENG

Jeg ønsker å kunngjøre her at deres bønner har blitt besvart, av slike møter som vi hadde da jeg først begynte i tjenesten, for mange år siden. Jeg har aldri . . . Vi fikk ikke engang plass til alle. Og fikk tak i messeområder og alt mulig annet, det var mange nok der klokken tre, til å fylle opp stedet. De måtte stenge portene, kunne ikke slippe dem inn. Vi skulle ikke være der før syv. Ser dere? Bare tusenvis strømmet til fra alle steder. Bare . . .

² Og jeg tok de siste fem kveldene i det siste møtet, og bare bygde rundt Ordet, begynte å innse hvilken kraft Ordet hadde. Ser dere? Fordi, Ordet er Gud. Ser dere? “I begynnelsen var Ordet, Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.”

³ Nå, Hebreerne 4 sier at, at: “Guds Ord er skarpere enn et tveegget sverd.” Ser dere? “Guds Ord er skarpere enn, så det trenger gjennom helt til det kløver både ledd og marg, og skjelner sinnets og hjertets tanker.” Ser dere? Slik er det, Guds Ord.

⁴ Så hvis det er en gave der vi bare kan slappe av; og Ordet Selv, som er Kristus, Som er Ordet, kommer inn i oss, og skjelner sinnets tanker, slik dere har sett det. Ser dere? Hvor fantastisk. Da, å se hva Han gjorde og måten Han velsignet oss på! Og så . . .

⁵ Så, jeg føler at, å bygge det rundt Ordet i fire kvelder, bare la folket sitte stille, og så bare slappe av, og Den Hellige Ånd kalte folk ut og gjorde ting ute i forsamlingen.

⁶ Og så, på den siste kvelden, forrige søndag ettermiddag, så jeg en av de største helbredelses-køene jeg noen gang har sett i Amerika. Ser dere? De var . . . Jeg sendte Billy ned med hundre kort, og Gene med hundre, og Leo med hundre, og Roy med hundre, bare ga ut alle kortene, omtrent fem hundre. Og så etter at de hadde sett Ordet gripe tak, og hva Det kunne gjøre, og holdt oss rett der på Ordet nå, førte dem til plattformen. Og jeg så menn og kvinner kaste fra seg krykkene sine, og så videre, og bli helbredet før de i det hele tatt kom til plattformen, bare for å se. Ser dere? Guds Ord hadde gått ut, ut gjennom der, og lagret Seg i de fem Budskapene, eller fire Budskapene, i deres hjerter, til de trodde Det av hele sitt hjerte. Da, det eneste de måtte gjøre, var å ha en slags liten kontakt, ser dere, et eller annet, og det ble en realitet. Og så snart de kom fram til plattformen, ble de helbredet rett der på plattformen . . . bare før de kom over plattformen.

⁷ Jeg tror, brødre her, dere kjenner alle sammen broder Ed, broder Ed Hooper. Gjør dere ikke? Dere fra Arkansas, der nede? Han møtte . . . Han var sammen med meg i begynnelsen, i min tidlige tjeneste. Han sa: “Dette er som i gamledager”, sa han, “det var slik de gjorde, for mange år siden.”

8 Og det var mennesker som hadde svulster som var—var slik som *det*, som kom tilbake, friske. Blinde, døve, stumme, alle slags ting som vår Herre gjorde. Trenger ikke engang berøre folket. Ordet går ut og gjør det.

9 Så ga Herren meg et Budskap som jeg ønsker å tale over i menigheten, en gang, når jeg kommer tilbake, får en mulighet. Jeg har det veldig travelt. Nå må jeg dra igjen i morgen, og venter på at denne jenta skal komme. Og til og med før jeg fikk kofferten min inn i huset, var det noen der. Og jeg har knapt satt meg ned siden. Ser dere? Jeg har ikke engang snakket med familien min siden jeg kom hjem. Skjønner? Og det er—det er virkelig en påkjenning. Og jeg må be om alle deres bønner for meg også, at Herren vil hjelpe meg å holde det gående.

10 Nå . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.] Ser vår broder her, virkelig, virkelig syk, som ligger på denne feltsengen. Og vi . . .

11 Noen kommer, om en liten stund, for å kjøre oss til Louisville. Jeg vil også at dere husker å be for en fin, ung dame, som, hun er bare rundt atten år gammel. Hun er en tvilling, og en kristen jente på skolen. Og de andre jentene snakket om henne, vet dere, de to jentene, og fortalte dem hvordan de, hvilken del av livet de gikk glipp av, og hvordan de burde leve som resten av jentene. Og den ene jenta klarte bare å ignorere det. Denne andre fikk et kompleks, og hun følte seg virkelig ille til møte over det, og bare fortsatte å gå bort, og gled lenger tilbake, og bekymrer seg for det. Og til slutt har hun fått et mentalt sammenbrudd. Og de . . . Hun er på et sinnssykehus. Moren og faren hennes kommer, bare et lite stykke, fra Crandall, Indiana, for å dra over til denne institusjonen der de skal prøve å sende henne, til Madison, i morgen.

12 Nå, jenta, det er ikke noe fysisk galt med jenta. Hun . . . Det er ingenting, fysisk. Hun er helt frisk. Men det er så vanskelig å forklare det. Og det kan egentlig ikke forklares. Hva det er, hennes ånd har vandret. Ser dere? Nå, du—du må få tak i ånden hennes og bringe den tilbake på plass. Ser dere? Det er . . .

13 Som vi nettopp snakket om her, for noen uker siden, om hvordan det menneskelige systemet fungerer. Hvordan det er fem sanser som du får tilgang til kroppen ved, og så fem innganger kan vi kalle det. Fem innganger, slik som—som samvittighet, fantasi og så videre, som vi får tilgang til sjelen ved. Og så når du får tilgang inn til ånden, er det bare én vei, og det er gjennom egen-vilje, som er på samme grunnlag som mennesket ble skapt.

14 Du kan ta imot Det, eller du kan bare la Det gå. Du kan ta imot Kristus som Frelser, eller bare la Ham gå. Og du er fremdeles ved det Treet, Livets tre og dødens tre. Ethvert menneske er plassert foran det Treet, ellers ville Gud være urettferdig, ved å plassere en der, og så ikke gi den andre den

samme muligheten til å—å velge rett eller galt. Og hver enkelt av oss har den muligheten.

¹⁵ Også, i det, ånden, vi kan bli helbredet, eller vi kan ikke bli helbredet. Nå, det er ikke fordi det ikke er . . . at vi ikke har blitt helbredet ifølge Gud. Det har vi. For pakten er betingelsesløs. Og Han har allerede kjøpt vår helbredelse. Derfor, vår helbredelse er—er til oss. Den er vår. Nå, det kommer an på om vi vil ta *denne* veien, å tro det; eller *denne* veien, å ikke tro det. Nå, det er bare på den ene måten vi kan vandre inn i Guds Nærvær.

¹⁶ Nå, dette vakre barnet, moren hennes er en venninne. Jeg, min . . . Åh, pleide å være en av venninnene mine. Hun var en fin, liten dame, kom fra et virkelig strengt nasareer-hjem, søt, liten jente. Og hun har en nydelig ektemann. Jeg kjenner ham også, veldig godt, gutten som giftet seg med henne. Og hun bare . . . De oppdrar disse barna for å tjene Herren, og setter dem på skolebenken. Og de var virkelig grunnfestet i Kristus, til å ikke gjøre de tingene som er galt. Men det har kommet til dette.

¹⁷ Rett og slett helt forstyrret, akkurat som jeg . . . så for bare en liten stund siden, og fikk øye på en liten gutt, som opplevde akkurat det samme, nøyaktig. Og på . . . Vi dro ned dit en kveld, til broder Wright, og Orville var—var bare helt forstyrret. Og han, vet dere, da han prøvde å jage meg ut av huset; så gode venner som Orville og jeg er, akkurat som jeg skulle vært faren hans. Jeg viet faren og moren hans. Og han bare hoppet opp og ropte: “Kom deg ut herfra! Kom deg ut herfra! Kom deg ut herfra!” Ser dere?

¹⁸ Nå, det vi måtte gjøre der, var å gå ut i åndens sfære og få tak i guttens ånd. Ser dere? Mye sorg hadde kommet inn i hans lille hjerte. Han er ung, og han hadde sett mye. Og bare førte ham rett tilbake til stedet der han skulle være. Ser du? I løpet av noen få dager, var han—var han helt i orden.

¹⁹ Nå, det er det samme du må gjøre i dette. Jeg har sett det, og jeg vet at det er sant. Men nå, bare . . . Jeg—jeg ber dere alle om å be nå, at—at Gud må hjelpe meg å finne denne lille jenta. Ute på et sted, hvor hun ikke vet hvor hun er, så bringe henne tilbake til sin plass. Den veien kommer gjennom tro. Ser dere, hun kan ikke ha tro for seg selv. Hun vet ikke hvor hun er, eller noe. Ser dere? Det—det må vår tro til her.

²⁰ Og nå, i dette, denne Kristi-oppstandelseskraft, Han gir oss denne muligheten. Det er der du, på én måte, Guds Ord gjennomborer synderen. Og Det må gå lenger enn forkynnelsen av Ordet som går ut. Det er grunnen til at jeg ønsket å tale litt denne morgenen, før jeg ba for de syke. [Tomt område på lydbandet—Red.]

²¹ Husker dere visjonen, for ikke lenge siden, som Herren ga meg, vet dere, da jeg så den andre Siden? Husker dere den

morgenen da jeg vitnet om å ha sett den andre Siden? Vel, det var sant.

²² Og Full Gospel Business Men's *Voice* har publisert den artikkelen, og satte inn et bilde på baksiden av siden her. Og det har et lite tillegg her nederst, et lite avsnitt her nederst, som snakker om tjenesten. Og dette er en internasjonal avis, som er trykt på mange forskjellige språk. Og de tilegnet forsiden, og den første, til den visjonen. Ser dere?

²³ Og jeg har dem her oppe, og jeg ønsker at dere tar med dere en, så dere kan lese det. Og komme opp . . . Jeg visste ikke hvor mange som ville være nede, av brødrene, denne morgenen. Og du, så, hvis du skulle mangle en, vel, bare gå til kontoret. De har dem der på kontoret. Og de lot oss få en hel del av dem, om: "Fortsett å presse på." Ser dere? Og det er alt som er i mitt hjerte. Alt jeg kan høre, er: "Fortsett å presse på." Rett bortenfor elven er det et—et bedre Land. Og la oss fortsette å presse på inntil vi møter det Landet.

²⁴ Nå, jeg tror de har en innvielse her av barnet til broder Stricker og søster Stricker. Så at . . .

²⁵ Hvor mange er det nå, søster Stricker? [Søster Stricker sier: "Seks."—Red.] Seks små barn. Det er en nydelig, liten familie.

²⁶ Og så er de . . . var misjonærene våre der i—i Afrika, og kom nylig tilbake. Og alle barna deres er pene, små barn. Og jeg kan se også denne, som de brakte med hit denne morgenen til innvielsesmøtet.

²⁷ Hvor er Teddy? Teddy, vil du komme opp hit til pianoet, bare et øyeblikk, sønn? Og—og la oss ta sangen vår, en liten sang, dere vet, den lille sangen, jeg tror, vi synger, *Bring dem inn*. Er det riktig? "Bring dem inn fra syndens mark."

²⁸ Og det er grunnen til at vi spiller denne, fordi vi, foreldre, prøver vårt beste, tar dem med til innvielse. Vi innvier dem til Herren og bringer dem inn mens de ennå er babyer, slik at de ikke forviller seg ut på syndens mark. *Bring dem inn*. La oss bare . . . Kjenner du den, Teddy? La oss bare syngte ett vers av den nå.

Bring dem inn, bring dem inn,
Bring dem inn fra syndens mark;
Bring dem . . .

Hvis det er en til, ja, bare kom med den.

Bring de små til Jesus.
Bring dem inn, bring dem inn,
Bring dem inn fra syndens mark;
Bring dem inn, bring dem inn,
Bring de vandrende til Jesus.

²⁹ Broder Stricker og søster Stricker, jeg skjønner at dere vet hva denne sangen betyr, å "bringe dem inn", har et brennende

ønske i deres hjerte, om å prøve å bringe de fortapte til Jesus. Din lille baby, hvis den skulle dø før den ble innviet, eller hva, er den frelst, uansett, fordi Jesu Kristi Blod gjorde det på Golgata. Men til minne om Hans store, jordiske reise, da Han la hendene Sine på de små og sa: “La dem komme til Meg”, det er derfor dere tar med babyen denne morgenen. Og setter deres lit til oss, at vi vil være i stand til å be en troens bønn, for den lille, for å innvie dens liv til Gud.

³⁰ Hva heter den? [Faren sier: “Marilyn Madge Stricker.”—Red.] Marilyn Madge, Marilyn Madge Stricker. Hvor gammel er den? [Moren sier: “Tretten måneder.”] Tretten måneder. Født i Afrika, er det riktig? [“Ja.”] Vel, må, hvis det er en morgendag, må denne lille bli en misjonær der ute, på markene der hun ble født. Og et—et vakkert, lite barn. Vil du komme, broder Neville?

³¹ Og, Marilyn. Åh, du! Jeg har alltid likt disse små krabatene. Er ikke dette en pen, liten krabat? Hvordan går det? Hvordan går det? La oss bøye våre hoder. Jeg vil at du skal legge hendene dine på henne.

³² Vår Himmelske Far, vi bringer til Deg lille Marilyn Madge Stricker, dette nydelige, lille barnet som ble født på misjonsmarkene, da kampen raste. Jeg ber om at Du må velsigne dette barnet. I Bibelen, brakte de slike små til Deg. Du la hendene Dine på og velsignet dem, sa: “La små barn komme til Meg, og hindre dem ikke; for slike er Himmelens Rike.”

³³ Moren og faren legger det i armene våre i dag. Vi, ved tro, klatrer opp trappene, over der, legger det i Dine armer, ved tro. Velsign livet hennes. Gi henne et langt liv, Herre. Må hun være et Guds barn. Må hun tjene Deg med hele sitt liv, enhver fiber av sitt vesen, være en Kristi tjener. Gi det, Far. Velsign hennes far og mor, hennes små brødre og søstre. Må de vokse opp, også, og bli en fantastisk familie i tjeneste for Gud.

³⁴ Far, vi gir lille Marilyn Madge til Deg, i Jesu Kristi Navn, for et liv i tjeneste. Velsign henne og hennes far og hennes mor og hennes kjære. Og må de leve lange, lykkelige liv i Din tjeneste. I Jesu Navn. Amen.

³⁵ Gud velsigne deg, broder Stricker. Gud velsigne deg. Velsignelser over en fin, liten dame.

Takk, Teddy, gutt.

³⁶ Jeg elsker små barn. Gjør ikke dere?

³⁷ Hvor mange har ikke hørt om visjonen Herren ga meg? La oss se deres hender løftet, som ikke. Broder Neville, du har den lille boken din der, kanskje, kanskje du bare kan lese det for dem her, bare et øyeblikk eller to. Jeg tror det . . . Bare rett her, om du vil.

³⁸ [Broder Neville leser fra *Full Gospel Men's Voice* fra februar, 1961—Red.]

[Forleden morgen lå jeg i sengen min. Jeg hadde nettopp våknet fra søvnen, og jeg la hendene mine bak hodet og sluppet av med hodet på puten. Så begynte jeg å lure på hvordan det vil bli på den andre Siden. Jeg innså at jeg har levd mer enn halve livet mitt, hvis jeg lever til å bli like gammel som slektningene mine, og jeg ønsket å gjøre mer for Herren før jeg forlot dette livet.]

[Jeg hørte en Røst som sa: “Du har bare begynt! Fortsett kampen! Stå på videre!” Mens jeg lå der og grunnet på ordene, tenkte jeg at jeg bare hadde innbilt meg at jeg hadde hørt en Røst. Igjen sa Røsten: “Fortsett kampen! Stå på videre! Stå på videre!” Jeg trodde det fortsatt ikke, jeg tenkte at jeg muligens hadde talt ordene selv. Jeg plasserte leppene mine mellom tennene og holdt hånden over munnen og lyttet. Røsten talte igjen: “Bare stå på videre! Om du bare visste hva som er ved veiens ende!” Det virket som jeg hørte musikken og ordene i en gammel, kjent sang:]

[Jeg har hjemlengsel og er nedfor, og jeg ønsker
å se Jesus,]

[Jeg vil gjerne høre disse klokkene i havnen
kime,]

[Det ville lyse opp min sti og fjerne all frykt;]
[Herre, la meg se forbi tidens forheng.]

[Så spurte Røsten: “Ønsker du å se like over forhenget?”
Jeg svarte: “Det ville hjelpe meg så mye!”]

[Hva som skjedde, kan jeg ikke si. Enten jeg var i kroppen eller utenfor, eller om det var en bortrykkelse, vet jeg ikke, men det var ulikt noen visjon jeg noen gang har hatt. Jeg kunne se stedet som jeg ble ført til, og jeg kunne se meg selv ligge der på sengen min. Jeg sa: “Dette er underlig!”]

[Det var et stort antall mennesker, og de kom løpende for å ønske meg velkommen og ropte: “Åh, vår kjære broder!” Først kom unge kvinner, tilsynelatende i begynnelsen av tjuetårene, og mens de omfavnet meg, sa de: “Vår kjære bror!” Unge menn, i ung manndoms prakt, med øyne som glitret som stjerner i en mørk natt, med tenner så hvite som perler, omfavnet meg og sa: “Vår kjære bror.”]

[Så la jeg merke til at jeg også hadde blitt ung igjen. Jeg så på meg selv der, og snudde meg og så tilbake på min gamle kropp, som lå på sengen med hendene bak hodet. Jeg sa: “Jeg forstår ikke dette!”]

[Da jeg begynte å prøve å forstå stedet hvor jeg var, begynte jeg å innse at det ikke var noen gårdsdag og ingen morgendag der. Ingen så ut til å bli slitne. Mens en mengde av de vakreste unge kvinnene jeg noen gang har sett, kastet armene rundt meg, oppdaget jeg at det bare var en stor

kjærlighet som overveldet meg og ingen fysisk tiltrekning som i menneskelig atferd. Jeg la merke til at disse unge kvinnene hadde håret helt ned til livet og skjortene gikk ned til føttene.]

[Etter dette, omfavnet Hope, min første kone, meg og sa: "Min kjære bror!" Så klemte en annen ung kvinne meg og Hope snudde seg og klemte den unge kvinnen. Jeg sa: "Jeg forstår ikke dette. Dette er noe helt annet enn vår menneskelige kjærlighet. Jeg ønsker ikke å gå tilbake til den gamle kroppen på sengen."]

[Så talte en Røst til meg: "Dette er hva du forkynte at Den Hellige Ånd er! Dette er fullkommen kjærlighet. Ingenting kan komme inn Her uten det!"]

[Deretter ble jeg tatt opp og satt på et høyt sted. Rundt meg var det et stort antall menn og kvinner i ungdommens vår. De gråt av glede: "Åh, vår kjære broder, vi er så glade for å se deg her!" Jeg tenkte: "Jeg drømmer ikke, for jeg kan se disse menneskene, og jeg kan se kroppen min ligge der på sengen."]

[Røsten talte til meg: "Du vet det er skrevet i Bibelen at profetene ble samlet med sitt folk." Jeg sa: "Ja, jeg husker det i Skriften, men det er ikke så mange i Branham-slekten." Røsten svarte: "Disse er ikke fra Branham-slekten. Dette er dine omvendte, de du har ledet til Herren. Noen av disse kvinnene som du syns er så unge og vakre, var mer enn nitti år gamle da du ledet dem til Herren. Ikke rart de roper ut: 'Min kjære bror!'" Da ropte folkemengden sammen: "Hvis du ikke hadde gått ut med Evangeliet, hadde ikke vi vært her!"]

[Jeg spurte: "Åh, hvor er Jesus? Jeg ønsker å se Ham!" Folket svarte: "Han er bare litt høyere. En dag vil Han komme til deg. Du ble sendt som en leder, og når Gud kommer, vil Han dømme deg etter din lære." Jeg spurte: "Må Paulus og Peter også møte denne dommen?" Svaret var: "Ja!" Jeg sa: "Jeg har forkynt det de forkynte. Jeg vek ikke fra Det, til den ene eller andre siden. Der de døpte i Jesu Navn, gjorde jeg det også; der de underviste Dåpen i Den Hellige Ånd, gjorde jeg det også. Alt de lærte, lærte jeg også."]

[“Vi vet det”, ropte folket, “og vi vet at vi skal reise tilbake til jorden med deg en gang. Jesus vil komme og dømme deg ut fra Ordet du forkynte for oss. Da vil du presentere oss for Ham, og alle sammen vil vi vende tilbake til jorden for å leve for evig.” Jeg spurte: “Må jeg gå tilbake til jorden nå?” De svarte: “Ja, men stå på videre!”]

[Mens jeg begynte å bevege meg fra det vakre, gledesfylte stedet, så langt øynene mine kunne se, kom mennesker mot meg for å omfavne meg, og ropte: “Min kjære bror!”]

[Plutselig var jeg tilbake på sengen igjen. Jeg sa: “Åh, Gud, hjelp meg! La meg aldri gå på kompromiss med Ordet. La meg holde meg rett med Ordet. Jeg bryr meg ikke om hva noen andre gjør, Herre, la meg jage videre mot det vakre, gledesfylte stedet!”]

[Jeg er mer overbevist enn noen gang i mitt liv, om at det vil kreve fullkommen kjærlighet for å komme inn på det stedet. Det var ingen sjalusi, ingen trettehet, ingen sykdom, ingen alderdom, ingen død. Bare den høyeste skjønnhet og glede!]

[Hva enn du gjør, legg til side alt annet inntil du får fullkommen kjærlighet! Kom til det punktet hvor du kan elske alle, til og med enhver fiende. Uansett om flyet rister, lynet blinker, eller fiendens skytevåpen er rettet mot deg, disse tingene spiller ingen rolle: få fullkommen kjærlighet!]

[Hvis du ikke er frelst, ta imot Jesus Kristus som din Frelser nå! Hvis du ikke har blitt døpt i vann, bli døpt nå! Hvis du ikke har mottatt Dåpen i Den Hellige Ånd, ta imot den nå! Jag videre mot den fullkomne kjærligheten, som vil føre deg til det vakre og gledesfylte stedet bortenfor tidens forheng!]

³⁹ Takk, broder, for det. Det er . . . Jeg tenkte, kanskje, at noen av dere ville få muligheten til å lese det. Og hvis du ikke har det lille heftet, ja, så kan du få det.

⁴⁰ Så, helt nederst på siden, lagde han et lite innlegg om tjenesten der. Vet ikke om du la merke til det eller ikke, helt nederst, etter at du leste det. Helt nederst, et lite innlegg nederst. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

⁴¹ Nå er dette publisert på praktisk talt alle språk under himmelen, ser dere, å—å leses over hele verden.

⁴² Nå, “Hvorfor—hvorfor . . .” vel, du sier, “hvorfor sier du det, broder Branham, før du ber for de syke?”

⁴³ Det er på grunn av dette: for at vi kan vite at vår innsats ikke er forgjeves. Ser dere? Vi må nærme oss Gud gjennom den kanalen av kjærlighet og tro. Troen tar oss til kanalen. Kjærligheten er det som tar oss inn. (Unnskyld meg.) [Tomt område på lydbåndet—Red.]

⁴⁴ Nå, tror du at Gud ville . . . La oss nå . . . Nå, troen din kommer til et punkt nå, tror du at . . .? Hva ville du tenke om all innsatsen som . . . dette tabernaklet og denne gruppen av mennesker her har gjort, for Guds Rike? Det er mange her som har spinket inn på det barna skulle hatt, for Guds Rike. Det er mange her som har gått uten klær, for Guds Rike. Det er mange

som har kjørt gjennom stormer, og gått uten sko på føttene, for å komme til tabernaklet her, det er riktig, for Guds Rike.

45 Kunne du forestille deg en kunstner som maler et flott bilde, så vakkert at det er overjordisk, og så bare rive det i stykker? Det ville være noe galt med kunstneren. Kunne du forestille deg en komponist skrive en sang, som blir storslått, og så bare rive i stykker musikken sin—sin? Det ville være noe galt med komponisten. Ser dere? Det er ikke noe galt med Gud. Gud lager ikke noe som dette, bare for å rive det i stykker og kaste det bort. Det er for Hans Rike. Det er til Hans Ære.

46 Hver enkelt av oss spiller en rolle i dette bildet og i denne sangen. Vi er deler av Guds Rike. Og det er, at vi kan spille våre roller, så lenge vi innses hvor vi står posisjonelt, og hører til på dette stedet, og så forbli rett der på det stedet. Og ett sted vet vi om, det er i kjærlighet, fordi det er det som utgjør bildet.

47 Nå, det er vanskelig når du ser disse visjonene som dette, og slikt, for å forstå hva som er—hva som er på den andre Siden. Jeg skulle ønske jeg visste. Mannen skrev dette lille innlegget der nede, for å si at profeter fra gammel tid, hvordan de så disse visjonene, og så videre, og hvordan det, i dag, til og med er hinsides det . . . Vi kan ikke forstå det, men Herren har latt oss trenge inn i det og for å se hva det er.

48 Nå, venner, jeg sov ikke. Og jeg, bare mellom dere og meg, og denne menigheten her, jeg var ikke i en visjon. Jeg vet hva en visjon er. Noen her, bare i forrige uke, noen, skjedde det så mange som tretti ganger på en kveld. Du kan forestille deg byrden som ligger på deg. Gjør deg nervøs, selvfølgelig.

49 Hva om du gikk til et møte på den måten, og hele ansvaret for om møtet gikk riktig for seg eller ikke, lå på deg, hele—hele ansvaret? Du må svare hver forkynner, hvert spørsmål, på alt mulig. Om møtet lykkes eller ikke, det ansvaret ligger bare på deg, alene. Tenk hva det ville gjøre med deg.

50 Og det er noen av mine medarbeidere, som bare selger bøker og så videre, som ble så nervøse, at de måtte dra hjem, ser dere, og legge seg, ville ikke komme til kirken den kvelden. Du store! Åh, det er bare forferdelig. Slik som svigerdatteren min, nydelig, ung, kristen jente, Loyce. Bare—bare ved å være på møtet, bare så . . . I åtte uker, eller syv uker, kontinuerlig, på den måten, måtte bare ligge i sengen en dag eller to, ser dere, uten noe ansvar. Ser dere? Billy, deler bare ut noen få bønnekort, og bare helt ute av seg.

51 Men, ser dere, hele byrden ligger på meg. Jeg må stole på at dere ber for meg. Ser dere? I tillegg til det, hevder de at— at tjue minutter med—med forkynnelse, under inspirasjon, kan sammenlignes med åtte timers hardt arbeid, for kroppen din. Jeg forkynner fra to til tre timer hver kveld; noen ganger tre ganger om dagen. Ser dere?

⁵² Og hva så med én visjon? En enkelt visjon gjorde at vår Herre Jesus ble svak. Det er riktig. Bibelen sier at en kvinne rørte ved kledningen Hans, gjorde Ham svak. Vel, hvis én visjon gjorde Ham svak, Ham, Guds Sønn; hva med meg, en synder frelst av nåde, hvilken effekt ville tretti av dem ha på en kveld? Ser dere? Det er . . . Hvis vi bare stopper opp og tenker, er det helt overmenneskelig. En menneskekropp tåler det ikke. Jeg ville vært på sinnssykehuset et sted, og stanget hodet mot veggene. Ser dere? Det er—det er en slik svakhet at du ikke kan . . . Det er den indre svakheten, ser dere, som bare tar drepen på deg.

⁵³ Nå, men hvorfor anstrenger du deg selv? Jeg kan si dette. Jeg ser broder og søster Cox der, Rodney og hans kone og søster, her, der borte, nyomvendte. Det er et Land, rett der ute et sted, som hvis du noen gang bare kan tenke i tankene dine og forestille deg Det, Det er så fantastisk. Det er verdt enhver innsats vi legger ned. Ser dere?

⁵⁴ Nå, før jeg ber for de syke, kan jeg si dette:

⁵⁵ Hva om en liten baby, før den er født, la oss ta det, en liten baby som har levd i mors liv i disse ni månedene, og den lille babyen kunne tenke? Den ville si: “Vet du hva? De forteller meg at jeg er i ferd med å bli født. Vel, hva skal jeg gjøre der ute? Jeg vet ikke om noe annet enn dette stedet jeg bor i her. Jeg henter min styrke fra innsiden. Og hvordan skal jeg kunne leve der ute? De forteller meg at det er en sol som skinner. De forteller meg at menneskene der går omkring. Og jeg vet ikke om noe annet enn dette stedet her. Dette er alt jeg vet, rett her i—i morslivet til min mor. Det var her jeg ble brakt inn. Her er alt jeg vet om, er rett i dette morslivet. Og de forteller meg at det bare er uendelig mye plass der!”

⁵⁶ Vel, den lille babyen ville vært livredd for å bli født. Er det riktig? Den ville vært livredd, fordi den er på vei til et sted som den ikke vet noe om, som er vidundelig, super millioner ganger herligere, enn der den har levd. Den ville ikke skjont hva det hele dreier seg om, den ville sagt: “Hvordan, hva skal jeg gjøre?” Den ville vært livredd for å bli født, men vi som bor her ute, vel, vi som var der tilbake en gang, vi ville på ingen måte dra tilbake dit, vi ville ikke ønsket å gå tilbake til mors liv igjen. Ser dere? Nei, vi ønsker ikke å gjøre det.

⁵⁷ Og det er akkurat slik det er når vi er døende, venn. Å Gud! Ser dere? Du blir født inn i et Sted. Du har aldri vært Der. Du kan ikke forstå Det, hvor stort Det er. “Hvordan—hvordan skal det bli Der ute? Jeg . . .” Og det eneste som får meg til å innse, eller deg til å innse, er den lille berøringen av Liv, som ånden som kommer inn i babyen, i sin mors liv. Ser dere? Det er den eneste måten vi kan forstå hva dette herlige Landet er, der ute, der det ikke er noen sykdom, ingen sorg, ingen død, ingen alderdom, ikke noe. Åh, du!

58 Ja, når du en gang kommer over Dit, vil du aldri ønske å komme tilbake til et sted som dette, ikke mer enn en baby ønsker å gå tilbake til mors liv. Ser dere? Det er så mye herligere på den andre Siden, ser dere, Der ute. Vi kan ikke forstå Det, så visst ikke, vi kan ikke det. Ja, slik det går utenfor forstanden til den lille babyen, så greier heller ikke vi å forstå hvordan det vil bli Der ute, ser dere, fordi vi er i jordens morsliv, klare til å bli født en gang, inn i et nytt Rike, inn i en ny Verden.

59 Og det er slik jeg føler om de visjonene og slike ting, eller hva enn som skjedde med meg den dagen, da jeg krysset over, bare på utsiden, og så hva Det var, og så kom tilbake hit.

60 Kan du forestille deg at du var en baby og—og hadde en—en kunnskap om hva, hvor fantastisk det var å gå rundt, se trærne blomstre, fuglene synge, solen skinne, og et liv som dette, og så måtte bli innesperret i et morsliv? Vel, du ville ikke ønske å dra tilbake i det hele tatt.

61 Vel, så, vi, vår—vår tankegang ville bli helt lammet ved å gjøre det, eller prøve å tenke på hva det er over Der. Når, Skriften sier: “Det som intet øye har sett, og intet øre har hørt, og det som ikke kom opp i noe menneskes hjerte, det har Gud beredt for dem som elsker Ham.” Ser dere? Så vi vet at det er vidunderlig på den andre Siden. En dag vil døden, det vi kaller døden, gi oss den nye Fødselen, og vi vil komme inn i den andre Verden, på den andre Siden.

62 Broder George, du vil ikke være gammel, forkrøplet Der borte. Og broder og søster Spencer, og noen som noen av oss som er eldre, og så videre, og vi vil være unge der for evig.

Denne gamle . . . denne kjødets kappe vil jeg
slippe, og oppstå
Og gripe den evige prisen,
Og rope, mens jeg passerer gjennom luften:
“Farvel, farvel, dyrebare bønnestund!”

63 Det er helt over, da. Ingen flere lange netter med bønn, ingen flere. Bare gå inn i den unge, gledesfylte tidsalderen for å være Der, ikke bare for ett år, eller femti år, eller en million år, men når vi har vært Der i hundre milliarder år, vil vi ikke engang ha begynt i det hele tatt. Slik er det. Så hvorfor skulle vi ikke være glade denne morgenen? Hvorfor skulle vi ikke glede oss? Hvorfor skulle vi ikke dra nytte av alt det fantastiske Gud har gitt oss?

64 Her er Guddommelig helbredelse. Hvorfor ble Jesus pisket; å rive i stykker bildet, si: “Det er ikke noe slikt i det”? Hans kropp ble pisket der nede, ribbeina vistes gjennom, at: “Ved Hans sår ble vi helbredet.” La oss ikke rive i stykker bildet denne morgenen. La oss omfavne Det, ta imot Det.

65 Nå, broder, og alle dere nå som vil bli bedt for, hvis dere bare vil stå rundt alteret. Mens budskapet gikk ut, for en liten stund

siden, gjennom tydning og tungetale, at vi ville legge hendene på de syke og se Guds mektige gjerninger.

⁶⁶ Nå, vår broder, du trenger ikke reise deg, broder, som ligger på en feltseng. Vi vil komme til deg.

⁶⁷ Men hvis det er noen andre her som vil bli bedt for, som ønsker å stå rundt alteret, mens broderen og jeg ber og legger hendene på de syke, så kom med en gang. Og husk, omfavn det bildet: “Ved Hans sår ble vi helbredet.”

⁶⁸ “Jeg forstår det ikke, Herre.” Selvfølgelig gjør du ikke det. Du er fremdeles i jordens skjød ennå.

⁶⁹ Men Han gjorde forberedelsene. Og Han ville ikke ta . . . Hvorfor ble Han pisket? Bare for å rive i stykker bildet, eller rive i stykker sangen, kaste den bort? Nei, sir. Han ble pisket, såret og blødde, slik at vi kunne bli helbredet. Og ved det, vi: “Hans sår, er vi helbredet”, hver og en av oss. Nå, idet dere kommer, samles rundt alteret for bønn.

⁷⁰ Nå, mye av denne superdupre, amerikanske evangeliseringen, og snakker om: “Du må gjøre *dette*, gjøre *det*.”

⁷¹ Det er én ting jeg ønsker å være ærlig med deg om, min venn. Saken er at måten Gud helbreder, er basert på prinsippet om at du vil tjene Ham. Ser dere? Det er basert på prinsippet om at du vil tjene Ham. Vi må ta imot vår helbredelse basert på prinsippet om at vi vil tjene Ham, etter at vi er helbredet. Nå, Bibelen sier: “Bekjenn deres synder for hverandre. Be for hverandre, så dere kan bli helbredet.” Ser dere? Det er basert på prinsippet om at du vil tjene Gud. Mange av dere her er kanskje døende, og dere—dere må dø hvis noe ikke skjer. Da vil jeg at du, i ditt hjerte . . .

⁷² Nå, vi kan salve deg med olje, vi kan be over deg, pastoren og jeg, be en trosbønn, gjøre alt vi kan, men det vil ikke gagne noe, før du selv kommer inn i fellesskap med Kristus. Ser du? Du må komme til det fellesskapet, at: “Jeg, Herre . . .”

⁷³ Jeg ser en—en—en ung dame komme opp der akkurat nå. Hun kom hit, for ikke lenge siden, til huset, med noe slikt som en svulst, eller Hodgkins sykdom. Og hun er metodist, ved tro. Jeg tror det er riktig, er det ikke, søster? Og hun hadde en stor kul i siden. Og nå står hun der, helbredet.

⁷⁴ Jeg ser søster Weaver stå her, var en av de alvorligste krefttilfellene jeg noen gang har sett, i hele mitt liv. Og det første jeg spurte henne om, om hun ville bli døpt i Jesu Kristi Navn og bekjenne sine synder. Da jeg tok henne ned i dette vannet her, måtte jeg holde henne; hun var så tynn, armene hennes var helt bitte små. Og hun ble døpt i Jesu Kristi Navn. Og det er minst ti år siden, er det ikke, søster? [Søster Weaver sier: “Nei. Det er blitt seksten år siden.”—Red.] Seksten år siden. Seksten år av livet ble

spart, fordi hun var villig til å komme i lydighet. Når de aller beste legene rundt her . . .

⁷⁵ Ja, hennes egen lege sa til meg. Da jeg fortalte ham—fortalte ham, sa: “Hun er helbredet.”

⁷⁶ Sa: “Åh, åh! Hun vil dø av kreft om noen få uker. Ikke bekymre deg for det. Hun vil være borte. Noen få uker til, vil hun være borte.” Og han har allerede bare gitt henne omtrent en dag å leve. Og her, i dag, etter seksten år, står hun ved alteret. Hva mer kan jeg si, igjen og igjen, og igjen og igjen!

⁷⁷ Nå, Gud gjør ikke det bare for ett av Sine barn, og gjør det ikke for andre barn. Han gjør det for alle Sine barn. “Den som vil, kan komme.” Det er . . . Du er invitert til Ham. Nå: “Troens bønn skal redde den syke.” Bibelen sier det.

⁷⁸ Nå—nå, hvis . . . det jeg vil du skal gjøre, er å bekjenne dine feil til Gud, og si: “Herre, helbred meg.” Hvis dere aldri har blitt omvendt, gi deres hjerter til Kristus. Og hvis du aldri har blitt døpt, i vann, i Jesu Kristi Navn, er det et basseng klart. Ser dere?

⁷⁹ Og denne lille damen over gaten her; da denne vantro mannen der ble omvendt ved det. Da hun lå . . . De sendte henne hjem fra Silvercrest, med tuberkulose, døende. Og da jeg dro ned dit, og Herren ga en visjon, som sa: “Hun kommer til å bli helbredet.”

⁸⁰ Og han møtte meg der, neste morgen, herr Andrews, og bare skjelte meg ut. Sa: “Et falskt håp som det, til den kvinnen!”

⁸¹ Jeg sa: “Herr Andrews, det er ikke et falskt håp. Kvinnen er en kristen. Og når hun blir i stand til det, kommer hun for å bli døpt.”

⁸² Og han sa: “Hun er døende.” Sa: “Jeg . . . Hvordan kunne hun bli sendt hjem fra Silvercrest?”

⁸³ Jeg sa: “Sir, du ser, du . . . Det du ser på, du ser på hva legen sier. Jeg ser på hva Gud sa.” Ser du?

⁸⁴ Nå, det er hele forskjellen, hva du ser på. Ser dere? Ser du på hva legen sier, vil du helt sikkert dø. Men du må se på hva Gud sa. Hvem sitt ord vil du ta?

⁸⁵ Hva om Abraham hadde godtatt legens mening om ham som var hundre år gammel, og skulle få en baby med sin kone, på nitti? Hva ville han ha gjort da? Ser dere? Ja, legen ville sagt: “Mannen er gal.” Men Gud tilregnet ham det som rettferdighet, fordi han trodde Gud. Ser dere? Nå, du . . .

⁸⁶ Og kvinnen levde. Hun unnlot å bli døpt, Jesu Kristi Navn, fordi jeg tror hun var en slags metodist eller presbyterianer. Hun begynte å bli sykere og sykere. Og hun gikk og fikk tak i Grace Weber, som bodde rett, eller, bor der ennå, datteren hennes gjør det, kappe, og kom hit, og ble døpt i Jesu Kristi Navn, med feber, med sykdommer med klumper som brøt ut over hele skulderen

og alt mulig, med feber på hundre og fire. Og ble døpt rett her, i Jesu Kristi Navn. Og hun bor rett over gaten her. Sitter kanskje her nå. Så meg rundt, for å se om jeg kunne se henne, for noen minutter siden. Ser dere? Lydighet, ser dere.

⁸⁷ Det er ikke bare å gå rundt . . . Jeg er uenig med noen av våre brødre, som bare legger hendene på *dette, det* og *hint*, slik som det, og sier at en slags super-duper-tro vil gjøre det. Det er ikke det. Du må ha ekte, grunnfestet, Bibelsk, Hellig Ånds tro. Ser dere? Hvis ikke, vil det ikke vare. Det er ikke varig.

⁸⁸ Det er grunnen til at jeg kan takke Herren for at Han har hjulpet meg så langt. Helbredelsene som har funnet sted, har vært ekte, fordi de er virkelig bygd på SÅ SIER HERREN. Ser dere? Derfor vil de bestå.

⁸⁹ Nå—nå, mens den lille søndagsskolen, jeg ventet bare et øyeblikk, og snakket med dere, til alle hadde kommet tilbake til plassene sine, slik at vi kan være stille nå. Vi har bare et par minutter, vi vil be, begynne å be.

⁹⁰ Nå, jeg vil at hver enkelt av dere skal bekjenne deres feil for Gud, og love Gud at du vil tjene Ham og gjøre alt du kan. Og pastoren og jeg skal be, og komme og legge hendene på deg, og du vil garantert bli helbredet hvis du tror det.

⁹¹ Hvordan kunne disse menneskene med krykker og døve og stumme og blinde, sist søndag ettermiddag, bare gå opp til plattformen, kaste fra seg krykkene sine; gikk opp til plattformen, øyne ble åpnet, vet dere, slik som det? Hundre ganger hundrevis av dem! Inntil jeg var så svak, at de nesten måtte bære meg bort fra stedet, bare sto der mens de gikk forbi. Ser dere? En kø som ville nå herfra til Jeffersonville High School, nesten, på rekke og rad, kom gjennom køen. Og jeg vet ikke om noen av dem som gikk gjennom, som ikke ble helbredet. Ser dere? Fordi de kom på grunnlaget av sann, ekte kristen tro og trodde. De . . . Det må skje.

Nå, bøy hodene deres, alle sammen, hjelp meg å be for dem.

⁹² Herre Jesus, vi bringer til Deg, denne morgenen, denne forsamlingen som står her og venter, med syke, lidende, plagede barn. De er utenfor ethvert håp, mange av dem, Herre, av legenes behandling, spesielt denne mannen som ligger her på denne feltsengen. Det er enten Din nåde, eller så går han ut av verden om noen få dager. Og uten tvil kan det være noen som står langs alteret her, med hjerteinfarkt som venter dem, og sykdommer, og plager som vil rive dem i stykker.

⁹³ Det er bare én ting, Får, som kan frelse dem, det er å gå utenfor de fem sansene her i denne kroppen, hvor legene har prøvd trofast, uten tvil, å redde livet deres; sykdommer, kreft, tuberkulose, hjerteproblemer. Til tross for alle operasjonene og sondene og alt utstyr og—og—og bakteriedrepende medisin, rykker fienden stadig nærmere, for å ta livet av dem.

94 Og jeg tror jeg har uttrykt, Herre, Din mening, for dem. Og jeg hørte mannen tale i tunger denne morgenen og ga den tydningen, hva som ville skje i dag. Noen av dem kommer til å motta det, Herre, uten tvil. Det er riktig. Jeg tror det.

95 Og nå, som skrevet i Bibelen, at David, den lille gjetergutten, passet på sin fars sauer, langt ute i ørkenen. Og en dag kom en løve og fikk tak i ett av hans fars lam, og stakk av med det. Og den lille gjetergutten, med tro, hva hadde han å komme imot denne løven med? Ikke en moderne rifle eller pistol. Men han hadde en liten slynge, og han gikk etter løven. Han drepte løven og brakte sauen tilbake. En bjørn kom og tok en; han gikk etter den bjørnen som kunne ha knust ham til jorden. Men han tenkte ikke på størrelsen på bjørnen, eller løvens kraft, eller dens hurtighet, eller hans underlegenhet med slyngen.

96 Men da han sto foran kong Saul, sa han: “Din tjener gjette sin fars sauer, og en løve kom og tok en og løp av gårde. Og jeg gikk etter ham og brakte sauen tilbake.” Han sa: “Den samme Gud som utfridde meg fra hånden, eller bjørnens labb, eller løvens kjever, kan også ta denne uomskårne filisteren og gi ham i min hånd.”

97 Vi kjenner til resten av historien, at han drepte; drepte en mann som var mange, mange ganger større enn han var, og en kriger. Og Saul, den store kongen, store, mektige mannen, han kunne ikke forstå hvordan den lille gutten kunne ha slik tro på en slynge. Nei, ikke på en slynge, men på Gud.

98 Nå, Herre, stående rundt dette alteret, liggende her på denne båren, er Guds sauer, små lam, så og si, for Ham. De har blitt fanget av en løve kalt kreft, en bjørn kalt tuberkulose, andre sykdommer som har tatt dem, og rykket dem ut, og revet dem i stykker. Herre, jeg—jeg kommer etter dem, med en liten slynge som kalles troens bønn. Det er ikke veldig mye, men jeg vet hva den har utført. Og jeg vet at det fremdeles er den samme Gud. Jeg kommer etter dem, denne morgenen, for å bringe dem tilbake, Herre, til skyggefulle, grønne beitemarker med god helse, nede ved fredens stille vann, og bort fra deres frustrasjoner, for å tro på Deg.

99 Og jeg går etter dem, med rustningen som Du ga til å gå i. “Troens bønn skal redde de syke, og Gud skal reise dem opp. Har de gjort noen synd, skal det bli dem tilgitt.”

100 Og, Far, vi går nå for å møte fienden, for å møte løven, for å møte djevelen i enhver form han er i, kalt kreft, tuberkulose, Hodgkins sykdom, hjerteproblemer, enhver annen sykdom. Vi kommer for å finne ham, og bringe dette lammet tilbake til Guds Hus igjen. I Jesu Kristi Navn går vi, for å bruke denne slyngen som Du har gitt oss. Vær med oss, Far, idet vi ærbødig nærmer oss Deg nå, i Jesu Navn.

¹⁰¹ Jeg vil at dere skal holde deres hoder bøyd. Og vi kommer for å salve med olje, og legge hendene på de syke, og troens bønn skal redde de syke. Alle kristne her inne, bruk din tro på denne bønnekøen.

[Bønnekøen varer i tre og et halvt minutt, mange av broder Branhams ord er uhørlige—Red.]

I Jesu Kristi Navn!

I Jesu Kristi Navn!

Navnet Jesus!

Navnet Jesus Kristus!

Navnet Jesus!

Far, jeg refser djevelen! . . . ? . . .

I Jesu Kristi Navn!

I Jesu Kristi Navn! . . . ? . . .

I Jesu Kristi Navn!

Kom og tro det . . . ? . . . og det vil skje! . . . ? . . .

Herre, Du . . . ? . . .

Gud . . . ? . . .

¹⁰² Herre, Du er . . . Du skrev muligheten. Du er Slektningen, Kristus! . . . ? . . . I Jesu Kristi Navn!

¹⁰³ “Troens bønn skal redde den syke.” Jeg vil at Du skal gjøre det for henne. Bring henne tilbake til en sunn kvinne! . . . ? . . .

Jesu Kristi Navn, bring henne tilbake!

I Jesu Kristi Navn, bring henne tilbake! . . . ? . . .

I Jesu Kristi Navn, bringer min søster tilbake.

I Jesu Kristi Navn, bringer tilbake min broder! . . . ? . . .

I Jesu Kristi Navn! . . . ? . . .

I Jesu Kristi Navn! . . . ? . . .

I Jesu Kristi Navn! . . . ? . . .

Du gjorde det aldri. Herren velsigne deg!

Jeg kommer etter den, denne morgenen! . . . ? . . .

¹⁰⁴ I Jesu Kristi Navn, bringer jeg deg tilbake, ved en trosbønn, ut av trelldom! . . . ? . . . Vi legger vår tro til disse . . . ? . . .

Bare tro;

Med våre hoder bøyd nå. Nå:

Bare tro, bare tro,

. . . ting er mulig, bare tro.

Å Herre, jeg tror, Å Herre, jeg tror,

Allting er mulig . . .

La oss bare løfte opp våre hender nå.

. . . Herre, jeg tror;
 Å Herre, jeg tror; Herre, jeg tror,
 Allting er mulig, Herre, tror jeg.

¹⁰⁵ Vår Himmelske Far, de som kunne reise seg, løftet opp hendene sine, at de hadde tatt imot det. Denne broderen som lå på båren, reiste seg opp, for å vise at han hadde tatt imot sin helbredelse. Vi tror, Herre, at de vandrer fredfullt tilbake til de skyggefulle, grønne beitemene nå, langs de stille vann, for å bli friske igjen, ved Jesu Navn. Vi takker Deg for det. Amen.

¹⁰⁶ Ja vel, broder Neville, jeg vil sitte her og høre på deg forkynne nå.

¹⁰⁷ [Tidligere i talen refererte broder Branham til det “lille innlegget” som broder Thomas R. Nickel, redaktøren i Full Gospel Men’s Voice, plasserte på den første siden av artikkelen, som sier dette: “ANGÅENDE FOTO PÅ FORSIDE: På Bibelens dager var det Guds menn som var profeter og seere. Men i alle de Hellige Fortegnelser, hadde ingen av disse en større tjeneste enn William Branhams, en Guds profet og seer, hvis fotografi vises på forsiden av dette nummeret av Full Gospel Men’s Voice. Branham har blitt brukt av Gud, i Jesu Navn, til å reise opp de døde!”—Red.]

61-0305 Bak tidens forheng
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana USA

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, produsert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org